

TEKST 3

KONSTANTINOS P. KAVAFIS

TROJANERNE (1905)

Konstantinos P. Kavafis (1863-1933) er en græsk digter, der boede en stor del af sit liv i Alexandria, men var barn af græske forældre. Datidens græske litteratur var præget af senromantikken og meget nationalistisk, og man anså Kavafis for prosaisk og upoetisk. Han har dog haft stor indflydelse på senere tids litteratur, som f.eks. den græske nobelpristager i litteratur (1963) G. Seferis og de engelsksprogede forfattere T.S. Eliot og Ezra Pound. Kavafis' digte er enkle uden brug af metaforer eller naturbeskrivelser, som det ses i digtet "*Trojanerne*". Hvorfor identificerer Konstantinos P. Kavafis sig med trojanerne snarere end grækerne? Hvilken rolle spiller skæbnen i digtet som en modsætning til menneskets tro på dets frihed?

Vore bestræbelser er som de uheldsramtes,
vore bestræbelser er som trojanernes.
Et stykke vej lykkes det, vi tror en smule
på os selv, og vi begynder
at nære mod og gode håb.

Men altid viser der sig noget, som standser os.
Achilleus kommer op fra grøften foran os
og skræmmer os med høje råb. –

Vore bestræbelser er som trojanernes,
vi tror at med beslutsomhed og vovemod
kan vi ændre skæbnens vrangvilje,
og vi går udenfor og stiller op til kamp.

Men når det kritiske øjeblik kommer,
forsvinder vort vovemod, vor beslutsomhed;
vor sjæl rystes, lammes,
og rundt omkring murene løber vi
i håb om at redde os ved flugt.

Men vort fald er sikkert. Ovenfor,
på murene, er klagesangen allerede begyndt.
Det er minderne og følelserne fra vore egne dage, der græder
Bittert græder Priamos og Hekuba over os.